

Formanden: Vi gaae derpaa over til § 22, der nu sættes under Forhandling. Der er ingen Ændringsforslag stillet til denne Paragraph, da de af den 4de Landssthingsmand for 1ste Kreds (Blekingberg) tidligere stillede ere tagne tilbage og ikke senere optagne.

Besæfely: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af, at ogsaa jeg ved det i Betænkningen Anførte har befundet mig i Minoritet, navnlig med Hensyn til hvad der er yttret om Forskjellen mellem ordinaire og extraordinaire Udgifter, idet det er formeent, at det vel kunde have sin Nytte, uden at der er lagt en saadan Bægt paa Forskjellen mellem de ordinaire og de extraordinaire Udgifter. Dersom det blot var med Hensyn til den Tydelighed, derved opnaaedes, troer jeg, at allerede derved ikke var saa lidt vundet, men det forekommer mig, at man heller ikke har Ret, naar man har sagt, at det er en Adskillelse, som ikke finder Sted ved de andre Ministerier, thi det forekommer mig, at, naar man har en Rubrik, som kaldes „øverordentlige Udgifter“, kommer man netop derved ind i Adskillelsen mellem ordinaire og extraordinaire Udgifter. Det er altsaa ikke noget Nyt, som er indbragt i vor Finantslov, det er en Adskillelse, som har fundet Sted allerede fra den første Tid af, vi have haft offentliggjorte Regnskaber. Naar man kaster Blik paa tidligere Aars Regnskaber, vil man finde, at under Contoen „ufordragslige Udgifter“ er der atter skjælet mellem, under hvilke forskellige Departementer, som nu kaldes Ministerier, disse have fundet Sted; og, for at nævne et Exempel, findes der saaledes paa denne Conto opførte i Regnskabsoversigten for 1844 Udgifter til Kongehuset, Departementet for de udenlandske Sager, det danske Cancellie, o. s. fr., saa at man der har aldeles tydeligt skjælet mellem hvad der hører til ordinaire og til extraordinaire Udgifter, uden at jeg derfor vil paastaae, at denne Forskiel i de ældre Regnskaber er gjenemført med den Conseqventis og Nøiagtighed, som jeg vilde ansee nødvendig. Det stiller sig nemlig saaledes for mig, at det vilde være et af de bedste Midler, som vilde gives til at forkorte den hele Forhandling om Finantsloven, dersom man nemlig til ordinaire Udgifter

vilde henregne alt Det, som med Bestemthed aarlig vender tilbage, og jeg troer, at man paa denne Maade vilde kunne komme til, at Finantslovens Behandling ikke vilde udfordre saa lang Tid, som hidtil har fundet Sted. Jeg finder den samme Tanke allerede udtrykt i Normalreglementet; dette havde nemlig til Hensigt at bestemme de aarlig tilbagevendende Udgifter, som ikke vare underkastede nogen Forandring. Man holdt sig desværre ikke til dette Normalreglement, men dette forhindrer ikke, at Tanken for det vistnok var aldeles rigtig; man vilde nemlig, uden hvert Aar at komme ind paa den samme Beregning, vide, hvilke Udgifter der hvert Aar vendte tilbage med samme Nødvendighed, uden at der finder nogen Afvigelse af Betydenhed Sted. Fortsætter man nu den samme Tanke og udtaler den i Finantsloven paa samme Maade, da troer jeg, man vilde komme ind paa og tilfaldt opnaae de store Fordele, som ere forbundne dermed, at alle disse Udgifter, som aarlig vende tilbage med det samme Beløb, vilde kunne opføres som ordinaire Udgifter, hvorom altsaa Discussion vilde saagodt som ikke finde Sted. Det er det Samme, som man ogsaa har opnaaet ved Oageringsreglementer, og det, som allerede kan paavises at finde Sted ved andre Udgifter, s. Ex. til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling o. s. v. Det er derfor i mine Tanker en særdeles vigtig Adskillelse mellem ordinaire og extraordinaire Udgifter, og det er kun paa den Maade, troer jeg, at man vil opnaae, at det stiller sig tydeligt saavel for Rigsdagen som for Folket, hvilke Udgifter der ere nødvendige ifølge de bestaaende Forhold, og hvilke andre Udgifter af de extraordinaire, man kan gaae ind paa eller ikke gaae ind paa, eftersom deres Usikkerhed stiller sig i Forhold til Landets finantstle Kræfter.

Kirck: Der er een Post her, som jeg skulde tillade mig at omtale, nemlig Udgiftposten til Geværers Anskaffelse og Reparationer, som findes anført med 45,600 Rbd. I Stænderne har jeg et Par Gange tilladt mig at gjøre opmærksom paa den Contract, der skal bestaae mellem Schimmelmanss Fideicommiss og Regjeringen, idet der nemlig i sin Tid i London er blevet oprettet et Contractforhold